

Neautorizovaný životopis

Harry Styles

DANNY WHITE

Harry Styles

Neautorizovaný
životopis

Harry Styles

**Neautorizovaný
životopis**

DANNY WHITE

sloart

Copyright © Michael O'Mara Books Limited 2021, 2023

Translation © Zuzana Bičíková, 2023

Czech edition © Nakladatelství Slovart, 2023

Foto na obálce (vpředu): Ron Smits / London Entertainment / Shutterstock

Foto na obálce (vzadu): Kevin Mazur / Getty Images

Design obálky: Natasha Le Coultre

Všechna práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována nebo využita žádným způsobem a žádnými prostředky, elektronickými nebo mechanickými, včetně fotokopíí, nebo zaznamenána do informačních systémů bez předchozího písemného souhlasu vydavatele.

Harry Styles: Neautorizovaný životopis

Z anglického originálu *Harry: The Unauthorized Biography* vydaného v roce 2023 (poprvé 2021) nakladatelstvím Michael O'Mara Books Limited, 9 Lion Yard, Tremadoc Road, London SW4 7NQ,

přeložila Zuzana Bičíková

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v Praze v roce 2023

Editorka Aneta Křížková

Korektury Lucie Maršíková

Sazba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tisk FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Vydání první

ISBN 978-80-276-0872-0

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.cz

OBSAH

ÚVOD	7
PRVNÍ KAPITOLA ZRODILA SE HVĚZDA	11
DRUHÁ KAPITOLA ČAS NA MUZIKU	25
TŘETÍ KAPITOLA VZESTUP A (DALŠÍ) VZESTUP ONE DIRECTION	47
ČTVRTÁ KAPITOLA CO SE POKAZILO?	83
PÁTÁ KAPITOLA SVOBODA	93
ŠESTÁ KAPITOLA NA TURNÉ	113

SEDMÁ KAPITOLA	
HRÁTKY S HERECTVÍM	121
OSMÁ KAPITOLA	
MILÁČEK MÓDY	129
DEVÁTÁ KAPITOLA	
LÁSKY A VZTAHY	147
DESÁTÁ KAPITOLA	
SLÁVA DÁVÁ, SLÁVA BERE	159
JEDENÁCTÁ KAPITOLA	
FINE LINE	169
DVÁNÁCTÁ KAPITOLA	
V SOUKROMÍ	181
EPILOG	
CO Z HARRYHO BUDE?	195
DISKOGRAFIE	200
FILMOGRAFIE	200
PODĚKOVÁNÍ	201
LITERATURA	201
FOTOPŘÍLOHY	202
REJSTRÍK	203

ÚVOD

Harry Styles, stejně jako jeho hudební vzory, přepisuje pravidla. Po rozpadu úspěšného boybandu mají jeho bývalí členové zpravidla několik možností – žít dál ze své pomalu upadající slávy, úplně se stáhnout z veřejného života nebo se nervově zhroutit a čas od času se nechat vyfotit paparazzi, jak se s nešťastným výrazem ládují fastfoodem.

Harry se vydal úplně jinou cestou. Od roku 2016, kdy si skupina One Direction oficiálně dala pauzu, se snaží dobýt celý svět. Třikrát po sobě se mu podařilo se svým sólovým albem vyšplhat na nejvyšší příčku žebříčku Billboard 200 a jeho debutový sólový singl Sign of the Times z roku 2017 dosáhl na čtvrté místo žebříčku Billboard Hot 100. Rozhodl se nechat stadionový pop své staré skupiny daleko za sebou. Namísto toho prošel hudebním obrozením a inspiroval se většími a slavnějšími interprety z dřívějších dob, jako jsou David Bowie, Fleetwood Mac či Mick Jagger.

Je dost dobře možné, že se Harry stane historicky nejúspěšnější sólovou hvězdou, která vzešla z chlapecké skupiny. Ačkoli sólová kariéra Robbieho Williamse sklídila obrovský komerční úspěch,

nedá se říct, že by se Robbie výrazně odklonil od hudebního stylu bývalé skupiny. Jedinou další hvězdou, která dokázala překročit svůj boybandový stín, je Justin Timberlake. Ten se z hvězdičky teenagevovské skupiny NSYNC vypracoval na hvězdu R&B, kterou uznávají lidé bez ohledu na věk, pohlaví nebo orientaci. Klidně se můžete vsadit, že Harry Timberlakea ještě překoná.

Harry má dostatečné sebevědomí i renomé na to, aby na několik měsíců takřka zmizel z povrchu zemského, ale jeho návrat je pokaždé stejně impozantní jako odchod. Neplýtvá časem, energií ani důstojností a nesnaží se udržet se za každou cenu v centru pozornosti. Vše naznačuje tomu, že má zájem o dlouhou, stabilní a autentickou kariéru, a ne o zoufalou honbu za tím, co stihne, než lidé na jeho účinkování v *One Direction* a *X Factoru* zapomenou. Dokonce by se mohlo zdát, že by Harry uvítal, kdyby se na *One Direction* a *X Factor* zapomnělo.

Když se mluví o jeho hudbě, živých vystoupeních i interakcích s ostatními lidmi, často se skloňuje slovo, které byste asi neočekávali v kontextu boybandů – slušnost. Harry má kultivovanou a vyrovnanou auru někoho, kdo byl předurčený stát se slavným. *X Factor* udělal z Liama Payna, Louise Tomlinsona, Nialla Horana a Zayna Malika hvězdy. Ale Harry? Ten už hvězdou byl; skupina *One Direction* to jen potvrdila.

Přesto zůstává zahalený do roušky tajemství. Jeho přirozené a magnetické sebevědomí jen potvrzuje, že nemá potřebu upoutávat chvilkovou pozornost médií lacinými a sebemrskáčskými triky. Do zranitelného, osobního nitra, kam své fanoušky pouští jen zřídka, je možné nahlédnout jen skrz Harryho hudbu. O to větší hodnotu má vyprávění jeho životního příběhu a odhalení některých nových detailů.

K povolání zpěváka přidal i herectví, a to hned rolí v úspěšném válečném dramatu *Dunkerk*. Ať už však Harry na filmovém plátně ztvární jakoukoli roli, tím nejspektakulárnějším bude navždy jako Harry Styles. Jak zjistíte, jde o mnohvrstevný a náročný úděl – plný

zábavy. Coby sólový zpěvák, který se zrodil z té nejpovětší reality show, ve své tvorbě odkazuje na takové hudební legendy, jako jsou Pink Floyd nebo David Bowie.

Harry Styles je také módní ikonou, která sklízí metály za nejlepší outfity. Vypadá skvostně zejména ve značce Gucci a je vzorem pro všechny generace od teenagerů až po prarodiče. Známe jej také jako společensky angažovaného muže, který neváhá vystupovat proti rasismu a týrání zvířat, a superhrdinu, který bojuje proti toxické maskulinitě. Je androgynní postavou, podporovatelem LGBT+ lidí a pravidelně svým fanouškům klade na srdce, že mohou být, kýmkoli a čímkoli chtějí.

Každému, kdo tohle všechno dokáže, musí v žilách kolovat nefalšovaný hvězdný prach. Hudební manažeři a asistenti celebrit nedokážou vysvětlit, jak vystupovat jako Harry Styles, jinak by toto know-how předali všem svým klientům. Kořeny Harryho hvězdné slávy sahají mnohem hlouběji a začaly růst dávno předtím, než vstoupil na pódium *X Factoru*. Hvězdy jako on se nerodí každý den a je radostí být u toho, když jedna z nich stoupá na svůj vrchol. Daphne Bugler ve své oslavné ódě pro magazín *GQ* napsala, že „svět si Harryho Stylese nezaslouží“. Přesto ho svět má. A toto je jeho cesta.

ZRODILA SE HVĚZDA

Když Harry vzpomíná na svoje dětství, vybaví si spoustu radosti. „Měl jsem moc hezké dětství, jsem za to rád,“ řekl. „Obklopovala mě skvělá rodina a vyrůstal jsem v láskyplném prostředí.“ Nečekejte proto, že bude následovat vyšlapanou cestičku jiných popových hvězd, které mluví a zpívají o démonech, kteří je pronásledují z dob nelehkého dospívání. Nebude předstírat, že se měl špatně. „Není nic horšího, než když si člověk hraje na rozdrásanou duši,“ řekl.

Harry od své rodiny dostával obdivuhodnou podporu. „Náš domov překypoval láskou,“ popsal. Nikdo ho ovšem nepodporoval víc než jeho matka Anne. „Koneckonců je to moje miminko,“ řekla o Harrym. Může být sebeslavnější a sebebohatší, ale Anne v něm pořád uvidí dítě, které přivedla na svět. Harry se narodil v úterý 1. února 1994 v Alexandra Hospital ve městě Redditch v hrabství Worcestershire v Anglii. Do porodnice museli chvátat. „Stihli jsme to jen tak tak,“ vzpomíná jeho otec Des.

Harry se narodil jako druhý v pořadí – Anne už měla dceru Gemmu, o které Harry prohlašuje, že je „rozumbrada“ rodiny. Anne svého milovaného syna pojmenovala Harry Edward. Křestní jméno prý vybrala po jednom incidentu během těhotenství. Když se jí na koncertě v Birminghamu udělalo nevolno, pomohl jí bývalý pracovník záchranné služby. Anne spatřila jeho jmenovku a prohlásila: „Jste moc milý. Pokud se mi narodí kluk, pojmenuju ho Harry.“

Záznam o jeho narození najdete na matrice v Bromsgrove. Pokud věříte na astrologii, bude vás zajímat, že se Harry narodil ve znamení Vodnáře. Vodnáři jsou podle horoskopu svobodomyšlní a nekonvenční jedinci. Nadšenci do astrologie tvrdí, že je zaručeně poznáte podle osobitého stylu oblékání, podivných zálib a rebelských názorů. Dá se říct, že tyto charakteristiky Harryho vcelku vystihují.

Pokud přihlédneme k sourozeneckým konstelacím, předpokládají, že chování člověka určuje to, jestli se narodil jako nejstarší, prostřední, nejmladší nebo jedináček. Teorie například tvrdí, že nejmladší děti bývají nejsvobodomyšlnější, protože rodiče k výchově druhých a následujících dětí již přistupují podstatně uvolněněji.

Sečteno a podrženo, jak znamení zvěrokruhu, tak sourozenecké konstelace naznačují, že Harry by měl být jako benjamínek rodiny svobodná a nespoutaná duše – a je pravda, že je svobodnější než jiní. Mezi další charakteristiky, které se nejmladším sourozencům připisují, patří také to, že mají rádi zábavu, prahnou po pozornosti a jsou velmi společenší. Má se za to, že svobodomyšlné nejmladší děti jsou otevřené netradičním zážitkům. Jak uvidíme, tento popis sedí i na Harryho.

Dalo by se říct, že jeho budoucnost byla nalinkovaná už od chvíle, kdy se narodil. „Odkakživa miloval pozornost, bavit lidi,“ řekla Anne magazínu *NOW*. „Harry rozhodně není žádný stydlín, už odmalička byl velký bavič. Vždycky jsem byla přesvědčená, že skončí na jevišti.“

Jenže nejprve musela uplynout spousta let. Harry strávil dětství v hrabství Cheshire na severozápadě Anglie. Je to svěží ven-

kovská krajina obklopující řadu vesnic a měst. Když se Harry přihlásil do konkurzu talentové soutěže *X Factor*, prohlásil, že „je tam docela nuda a nic moc se tam neděje“, i když vzápětí s rošťáckým úsměvem, který všichni tak dobře známe, dodal, že jde o „malebnou“ oblast.

Harry strávil většinu dětství v jedné takové malebné obci jménem Holmes Chapel. Hrabství Cheshire samo o sobě neoplývá zvláštním uměleckým dědictvím, i když je domovem rockových zpěváků lana Curtise a Tima Burgesse. Harry se tak zařadil mezi jedny z nejslavnějších rodáků z Cheshire a proslavil celou oblast.

Jako malý chodil do školky *Happy Days*, což v překladu znamená „šťastné dny“. Nejspíš jde o výstižný název, protože Harry tam strávil spoustu radostných chvil. Šlo o malou školku, takže nikdy neměl nouzi o pozornost a péči. Jedna z vychovatelek navíc Harryho hlídala, když byl ještě batole, takže se v *Happy Days* cítil skoro jako doma. Bavilo ho malovat potravinářskými barvami na krajíce chleba a pak je opékat v toustovači. „Musím uznat, že to byly vážně šťastné dny;“ konstatoval později Harry v oficiální knize *One Direction Dare to Dream*.

Jakmile se Harry rozjede, jen tak něco ho nezastaví. Podle rodiny byl upovídaný už jako batole. Od chvíle, kdy pronesl první slovo, měl vždycky co říct. Když už jsme u toho – jeho první slovo bylo „kočka“ – Anne si asi navždy bude pamatovat, jak jednoho dne ukázal na černou kočku jejích rodičů a zvolal: „Kočka!“ Jako dítě miloval zvířata natolik, že se dělil o dudlík s rodinným psem Maxem, křížencem border kolie.

Ve školce platil za dobře vycívaného chlapce, který si rád hrál s hračkami i s ostatními dětmi. Všichni si ho pamatují jako kluka, který se rád bavil. Okolí ho navíc vždy povzbuzovalo, aby se vyjadřoval podle svého gusta, což je pro každou aspirující hvězdu zásadní, protože dětství plné odrazování a nezájmu může zadupat nejen talent. Harry se naopak mohl umělecky i osobnostně formovat jak doma, tak ve školce.

„Nepatřil jsem mezi kluky, kteří si mysleli, že holky smrdí, a neměli je rádi. Kamarádil jsem se tak nějak se všemi.“

A že se nějak formoval! Harry se naučil žonglovat, zkoušel také pár hudebních nástrojů. Jeho všestrannost jako by neznala mezí – kromě vloh pro hudbu disponoval i nepopiratelným komediálním talentem. Už tehdy Harry dokazoval, že by se bez problémů uživil jako profesionální bavič. Klidně se mohl přihlásit do druhé talentové show, *Británie má talent*, a to hned v několika disciplínách.

Na základní škole Hermitage Primary School nosil typickou uniformu složenou z šedých kalhot, bílé polokošile a námořnického svetru. Mezi jeho oblíbené předměty patřila angličtina a náboženství. V hodinách angličtiny zjistil, že se dokáže dobře vyjadřovat na papíře, a jeho slohové práce sklízely jednu dobrou známku za druhou. Jistě, měl prořízlou pusou, ale nedá se říct, že by vyloženě dělal problémy – za celou dobu, co chodil do školy, se popral jen jednou. Svoji energii směřoval hlavně do tvrdé práce.

Řada bývalých spolužáků na něj vzpomíná v dobrém jako na přátelského a společenského kluka, který se cítil jako ryba ve vodě jak v dívčím, tak v chlapeckém kolektivu. „Nepatřil jsem mezi kluky, kteří si mysleli, že holky smrdí, a neměli je rádi. Kamarádil jsem se tak nějak se všemi,“ vzpomíná Harry v oficiální knize 1D. Sám sebe navíc označuje za „mamánka“. Právě díky silnému vztahu k ženám už od útlého věku mohl vyrůst v člověka, jakým je dnes. Ještě uvidíme, že silným ženským vzorům z dětství Harry vděčí za mnohé.

Jeho mladou krev ovšem suverénně nejvíc rozpumpovalo vystupování před ostatními. Harryho extrovertní povaha rostla skoro stejně rychle jako jeho tělo, a čím dál víc se těšil na hodiny dramatické výchovy. Právě tady absolvoval svoji pěveckou premiéru. „Poprvé jsem pořádně zpíval ve školní hře – pohltila mě vlna energie, že dělám to, co mě doopravdy baví. Věděl jsem, že tohle chci zažívat

častěji," řekl. Na jevišti objevil lásku k vystupování a záři reflektorů. Harry našel sám sebe.

V tu chvíli podobně jako řada dalších umělců zjistil, že tento pocit nestačí zakusit jen jednou. Právě naopak – ve skutečnosti je to koloběh přilévání oleje do ohně, který jde uhasit jen dalšími a dalšími vystoupeními. Jakmile skončilo to první, už byl připravený na druhé. I proto začal pořádat improvizovaná představení na parkovišti před školou. Zatímco rodiče vyzvedávali své ratolesti, čas od času viděli Harryho stát na zadním sedadle auta jeho rodičů a z plna hrdla zpívat z otevřeného okénka.

Jednou z her, ve které se Harry objevil, bylo *Chitty Chitty Bang Bang*, kde ztvárnil roli Buzze Raketáka. Jelikož šlo o školní produkci, tvůrci se nebáli do jisté míry narušit zaseté tradice... A Harry jako správný Vodnář neměl s experimentováním nikdy problém, takže mu to vyhovovalo. Jindy zase hrál hlavní roli ve hře o myšákovci Barneyem – jako malá myška v punčoškách po sestře Gemmě a s velkýma ouškama na hlavě naprosto exceloval. „Řekl bych, že jsem byl docela dobrá myš," přemítal v oficiální knize *One Direction*.

Pak se objevil ve školní hře *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, kde hrál faraona s vizáží Elvise Presleyho. To byla pro Harryho ideální role – faraon se objevuje ve druhé polovině hry jako komediální a charismatický prvek a okamžitě si všechny podmaní. Opět předvedl fantastický výkon a dokonce si za něj vysloužil první psanou recenzi. „Harryho výkon se nám všem vryl do paměti," stálo ve školních novinách. „Už tehdy oplýval takovým magnetickým kouzlem, že z něj lidé nedokázali spustit oči," vzpomíná jeho sestra Gemma. „Uměl všechny rozesmát."

„Poprvé jsem pořádně zpíval ve školní hře – pohltila mě vlna energie, že dělám to, co mě doopravdy baví. Věděl jsem, že tohle chci zažívat častěji."

Harry byl také nadějným sportovcem. Chytil za místní fotbalový tým Holmes Chapel Hurricanes, ale bavil ho i badminton a kriket. Tvrdí, že badmintonový talent zdědil po otci, který rovněž býval solidní hráč. Harrymu se líbilo, že badminton není úplně zprofanovaný sport a že vyžaduje notnou dávku zručnosti. Díky němu si našel spoustu přátel i z jiných škol.

Nicméně i když v souvislosti se svým dětstvím mluví jen o pozitivěch, v sedmi letech se Harryho život – do té doby v zásadě šťastný a bezstarostný – zásadně proměnil. Jednoho dne si rodiče Harryho a Gemmu vzali stranou a vysvětlili jim, že se budou rozvádět. Chudák Harry se okamžitě rozplakal. Takové novinky se nevstřebávají snadno.

Mámu i tátu měl moc rád, takže nedokázal snést pomýšlení, že se jejich cesty rozdělí a rodina už nikdy nebude kompletní. V sedmi letech ho rozvod rodičů musel zasáhnout nadvakrát – na jednu stranu byl dost starý na to, aby chápal bolest způsobenou rozchodem, ale zároveň ještě nebyl dost zralý na to, aby rozhodnutí rodičů dokázal pochopit a ovládnout svou reakci. Děti, které jsou v tomhle věku vystavené takovému otřesu, mohou při vyrovnávání se se situací prožívat pocity smutku, studu, zášti, zmatku, a dokonce i zloby.

O mnoho let později táta Des vzpomínal, jak tuto smutnou novinku Harrymu a Gemmě oznámili, a označil to za „nejhorší den mého života“. V rozhovoru pro *Daily Record* uvedl: „Když jsem si k nim sedl a řekl, že odcházím, bylo mu teprve sedm. Všichni plakali.“ Takové vzpomínky nikdy nepřebolejí. „Seděli jsme v obýváku. Gemma a Harry seděli na podlaze před námi, já a Anne na pohovce, a oba jsme plakali. Harry nepatřil mezi žádné uplakánky, ale tehdy brečel opravdu hodně.“

Des upřesnil, že „neodešel ze dne na den – prostě jsme dospěli k závěru, že bychom měli jít od sebe. Už nějakou dobu nám to ne-

klapalo a rozchod byl to nejlepší řešení.“ Des skutečně ještě nějakou dobu bydlel v rodinném domě a přespával v pokoji pro hosty, aby si všichni na novou situaci postupně zvykli.

Když Des definitivně odešel a uvědomil si, že má vlastní problémy, začal vzpomínat na Harryho nejujtější dětství. „Samozřejmě že se mi po Harrym a Gemmě stýskalo, jako každému, kdo není vložně monstrem,“ uvedl. Jeho otcovská role se ale najednou zásadně proměnila. „Bylo to těžké. Když byl ještě miminko, každý večer jsem ho v půl jedenácté krmil, přebaloval a ukládal do postele, a pak jsem s nimi najednou nežil.“

Ačkoli největší zásluhu na výchově má podle Harryho Anne, i Des zanechal svoji stopu. „Je zdvořilý a dobře vychovaný, což ovšem nebyla moje práce, to spíš Anne. Ale i já jsem se na něm v dobrém podepsal, když byl úplně maličký. Povídám, svěřte mi kluka do jeho sedmi let a já položím základy člověka, v kterého vyrostete. To byla moje úloha.“ I když Des od rodiny odešel, když byl Harry ještě dítě, dokázali si i tak vybudovat pevné pouto, které ani rozvod nezpřetrhal.

Harry na tu dobu vzpomíná jako na „divné období“ a říká, že ho tehdejší situace často doháněla k slzám a že „pořádně nechápal, co se děje“. Oba rodiče ho však po celou dobu zahrnovali „láskou a podporou“. „Upřímně, jako dítě to člověk dokáže tak nějak vytěšnit,“ dodal.

Když byl rozvod na spadnutí, Anne se s dětmi přestěhovala o kus dál na cheshirský venkov. Jejich nový domov se nacházel přímo nad hospodou. Harry si tu našel nového kamaráda, chlapce jménem Reg. I když byl Reg o něco starší než Harry, padli si do noty a brzy se z nich stala nerozlučná dvojka. V létě jezdívali na kole do vyhlášené zmrzlinárny Great Budworth Ice Cream Farm. Harry si tyto výpravy za ledovým osvěžením živě pamatuje a od té doby zmrzlinárnu několikrát navštívil. Podnik na svojí facebookové stránce zveřejnil fotografii už dospělého Harryho se dvěma zaměstnanci a popiskem: „I scream, you scream, we all scream for... Harry Styles!“

Desovi vděčí Harry také za to, že ho jako první zasvětil do umění, které ho později katapultovalo k celosvětové slávě a bohatství – do hudby.

Des mu představil krále rock'n'rollu Elvise Presleyho. Autor řady hitů včetně Heartbreak Hotel, Can't Help Falling in Love, Hound Dog a Blue Suede Shoes patřil mezi milované interprety celé rodiny. Když se potvrdilo, že Harry rád zpívá, jeho dědeček mu pořídil dětské karaoke. Mezi první písničky, které Harry zpíval, byla i teskná The Girl of My Best Friend právě od Presleyho. Elvisova hudba duněla celým domem a celá rodina se často pouštěla do zpěvu a tance s ním. „Když jsem vyrůstal, Elvis pro mě byl obrovská ikona,“ svěřil se Harry magazínu *The Face*. „Bylo na něm něco téměř posvátného, skoro jako bych se ho nechtěl dotknout.“

Harry také vzpomíná, že mu rodiče pouštěli i náročnější hudbu, jako třeba album *Dark Side of the Moon* kapely Pink Floyd. „Moc jsem to nechápal,“ říká Harry, ale vzpomíná, že si v duchu říkal: „To je fakt mega hustý.“ Vliv progrockerů 70. let se později silně propsal do jeho sólové tvorby a tyhle základy Harry dostal právě od svých rodičů.

Des si rovněž pamatuje, že Harry si dokázal podmanit dívky mnohem dřív, než se proslavil. „Jednou jsme byli na dovolené na Kypru, to mu bylo devět let, a když jsme odjžděli, u autobusu se vytvořil hlouček náctiletých holek, mohlo jim být šestnáct sedmnáct, a všechny říkaly: ‚Ahoj Harry, milujeme tě!‘ Jak to udělal!“ Z Harryho

vyzařovalo kouzlo, kterému dokázal málokdo odolat dlouho předtím, než se vůbec přihlásil do *X Factoru*. Tento přirozený šarm neunikl ani Harryho kamarádovi Willu Sweeneymu. „Znám ho od čtyř let. Víím, že to zní legračně, ale už na základce měl na každém prstu několik holek. Od čtvrté třídy, to mu bylo asi deset, začal mít opravdové přítelkyně. Prostě to s holkama celý život neuvěřitelně umí,“ řekl pro *Daily Star*.

„Líbí se mi, když si máme co říct. Taky jsem vždycky dbal na to, aby ten člověk vycházel s mými rodiči.“

Ovšem i když mladý Harry doslova překypoval šarmem, nic nenasvědčuje tomu, že by se k opačnému pohlaví choval jinak než s respektem. Sweeny o několik let později v samostatném rozhovoru pro magazín *Sugarscape* uvedl, že Harry měl samé dlouhodobé vztahy. „Byl neskutečně pozorný a starostlivý, nikdy svoje přítelkyně nepodváděl ani si s nimi nezahrával. Mluvil o tom, jestli mu holka připadá jako dobrý člověk, a ne o její postavě. Harrymu vždy záleželo na tom, jaký je člověk uvnitř,“ řekl.

V oficiální knize One Direction Harry uvedl, že „nemá vyhraněný typ“, a dodal, že i když ho dívka nezaujme hned, občas se do ní zakouká později, až ji lépe pozná. „Líbí se mi, když si máme co říct. Taky jsem vždycky dbal na to, aby ten člověk vycházel s mými rodiči,“ napsal.

Později se nechal slyšet, že má rád holky, které si tak trochu hrají na netýkavky. „Dobývání je zábava, takže když se se mnou budete bavit, dělej nedostupnou,“ prozradil časopisu *Top of the Pops*. „Přijde mi sexy, když vás někdo odmítne. Nechcete přece, aby vám někdo hned řekl ano, ne?“ Tohle prohlášení byl možná pokus alespoň částečně přimět miliony ječících fanynek, aby se trochu uklidnily.

Harry nicméně disponoval magickou vlastností, která se často označuje právě jako *faktor X*. A potvrzoval to už od útlého dětství. „Má opravdu jedinečné charisma. Není pochyb, že je v leccčems výjimečný,“ poznamenal Des. „Nejde jen o jeho vzhled, je vážně okouzlující. Vždycky jsem věděl, že dokáže, co si usmyslí, protože dokázal okouzlit všechny kolem sebe. Ať už zpíval z auta, nebo na dovolené, vždycky si dokázal podmanit dav. Už jako malý kluk.“

Po přechodu na školu Holmes Chapel Comprehensive v hrabství Cheshire Harry našel vynikající způsob, jak uspokojit svoji touhu dostat se před publikum. Kamarád Will hledal zpěváka do své nově vznikající skupiny a zeptal se Harryho, jestli se nechce přijít podívat na jejich zkoušku. Všichni členové byli z pohledného Harryho jako frontmana nadšení, a sestava byla kompletní.

Stačilo už jen najít jméno. Byl to právě Harry, kdo navrhl náhodné sousloví „white eskimo“. Jde o poněkud zvláštní přezdívku,

kteřá by se hodila pro noční klub nebo bar, a ne pro teenagerskou rockovou kapelu. Člověk by si dokonce dokázal představit dostihy, kde závodí kůň jménem White Eskimo. Každopádně šlo o výrazný a osobitý název a nikdo neměl lepší nápad, tak to odsouhlasili. Harry je studnice plná nápadů – ostatně to nebylo naposled, co vymyslel název skupiny.

Mezi vzory nově vzniklé kapely patřili třeba pop-punková Blink-182. Harry měl rád i kalifornskou kapelu Jack's Mannequin a další. Je ovšem zajímavé, že jeho tři největší hudební idolové – Michael Jackson, Elvis Presley a Freddie Mercury – během svých ikonických kariér o pop-punk ani nezavadili. Mezi další písně, které si Harry v dětství oblíbil, patří Free Fallin' od Johna Mayera, slabost měl i pro tvorbu Michaela Bublého. Každý člen White Eskima měl svoje vlastní hudební hrdiny – a dohromady tvořili poměrně slušnou sestavu.

Netrvalo dlouho a začali hrát na školních akcích i na svatbě. Úplně první písní, se kterou White Eskimo živě vystoupili, byla Summer of '69 od Bryana Adamse. Pak si chlapci všimli, že se koná lokální soutěž talentů, a rozhodli se, že se přihlásí. „Asi před rokem a půl jsme se přihlásili do soutěže *Battle of the Bands* a vyhráli jsme,“ popisoval Harry moderátorovi *X Factoru* Dermotu O'Learymu. „Vítězstvím v *Battle of the Bands* a hraním před tolika lidmi jsem si potvrdil, že přesně tohle chci dělat. Neskutečně mě to nabíjelo energií, které jsem se nemohl nabažit.“

V soutěži, která se konala ve školní jídelně, udělali dojem i na ředitele Harryho školy Denise Olivera, který se přišel podívat. „White Eskimo tady vyhráli *Battle of the Bands*, když byl Harry v deváté třídě. Vystupovali na řadě školních akcí,“ vzpomínal ředitel. Harryho zpěv zjevně udělal velký dojem už na jeho úplně první publikum.

Na raná vystoupení vzpomínají i další svědci z řad spolužáků. Například Bethany Lysycia pověděla *Crewe Chronicle*: „Byli vážně dobří. Všechny ohromili, zejména Harry byl skvělý. Věděli jsme, že umí zpívat, protože si neustále prozpěvoval na chodbě. Bylo jasné, že z něj jednou bude hvězda, a myslím, že se neustále zlepšuje.“

Na internetu se objevily také videozáznamy z vystoupení kapely na jedné svatbě. White Eskimo na nich opět hraje Summer of '69. Harry logicky zpívá o něco vyšším hlasem než teď, ale jeho pohyby na pódiu se až nápadně podobají tomu, co vidáme na jeho koncertech – poskakuje, při hlubokých nádeších má oči upřené k zemi a celkově působí jako ten stejný kluk, který se později přidal k One Direction. Další písní, kterou pravidelně hráli, byla Are You Gonna Be My Girl od skupiny Jet. Dochovalo se video, na kterém kapela tuto skladbu zkouší, a je vidět, že se u toho náramně baví.

„Napsali jsme si pár vlastních písní,“ vyprávěl Harry. „Jedna se jmenovala Gone In a Week a pojednávala o zavazadlech. Text zněl asi takhle: *Za týden či dva budu pryč / Chci najít sám sebe / Nepotřebuju vůbec nic / Zabalím si jen tebe.*“ Skladba by asi nesklízela textařské ceny, ale na kluky jejich věku šlo o solidní pokus.

Vystoupením na svatbě si dokonce vydělali první peníze, celých 160 liber, které si rozdělili rovným dílem. Harry také rád vzpomínal, že na svatbě dostali dokonce najíst. Ovšem cennější než peníze a občerstvení byl zážitek z vystoupení a zpětná vazba. Lidé za ním chodili a říkali mu, že je talent od přírody a rozený frontman. Jeho charisma obecenstvo omráčilo natolik, že ho jeden ze svatebčanů, hudební producent (a tedy člověk, který má na tyto věci čuch) přirovnal k jednomu z nejlepších frontmanů britské hudební historie, Micku Jaggerovi z Rolling Stones.

Stávala se z něj lokální celebrita a ikona dávno předtím, než se proslavil v celé Velké Británii a později i po celém světě.

A to už je pořádná pocta! Harry byl ze všech pozitivních ohlasů v sedmém nebi. Stávala se z něj lokální celebrita a ikona dávno předtím, než se proslavil v celé Velké Británii a později i po celém světě. Když k tomu přičteme pohlednou chlapeckou tvář a okouzlující vystupování, nepřekvapí, že se dostával víc a víc do centra holčičí pozornosti. A to se ještě ani nepřihlásil do *X Factoru*. První opravdu